

תורת אביגדור

לימודים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: פינחס בן-עמי

פרשת בשלח

מגוון הטעמים הערבים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

מגוון הטעמים הערבים

שלום!

שמי יהושע ואני רוצה לספר לכם סיפור של השגחה פרטית שקרה למשפחתי לפני מספר שבועות. היינו ברכב שלנו בדרך חזרה מאירוע אדיר, עוצמתי ויוצא דופן של סיום הש"ס. היינו כ"כ מרוגשים כך שכולנו העלנו חוויות בבת אחת. לא יכולנו לשמוע אחד את השני כי כולם רצו לדבר על מה שהוא ראה או היא שמה לב.

רחלי ניסתה לספר לנו כמה היא היתה גאה כשראתה את המצלמה ממוקדת במעגל הרוקדים שלנו כך שהם יכלו לראות את אבא, משה חיים ואותי במסך הגדול. היא אמרה שעל ידי כך היא הרגישה ממש אתנו, חלק מהשמחה.

ומשה חיים אמר שזה כל כך כיף לרקוד בשדה שהוא שכח כמה קר היה - הוא אמר שהוא אפילו לא הרגיש את הבהונות ברגליים, אך הוא לא שם לב לכך...

בינתיים, יעקב שאל אותנו אם אנחנו שמנו לב שכל מי שרקד במעגל שלנו היה נראה שונה. "יהושע, אתה החזקת יד לילד חסידי, ואז אבא ומשה חיים דיברו עם האדם ההוא עם החולצה הוורודה..."

זה היה כל כך מעניין לראות כל כך הרבה סוגים שונים של יהודים במקום אחד. "זו נקודה יפה מאוד להדגשה, יעקב. זה היה מגוון יפהפה של יהודים. גם אני שמתי לב לכך"

אבל התחיל להיות קצת מידי רועש באוטו ואבא ביקש מאתנו להירגע כי הרעש מתחיל לגרום לו לכאב ראש.

"משה חיים, אתה יכול לבדוק מתחת לכיסא אם יש איזה דיסק עם שיעורים? בא נעשה קצת הפסקה מדיבורים ונשמע קצת תורה".

"אני מרגיש משהו כאן", אמר משה חיים. "כן, זה השיעורים של הרב מילר. כתוב: מס' 870 - "חביבים ישראל על גוויניהם".

"מקסים", אמר אבא. "תכניס ונקשיב בשאר הנסיעה הביתה".

עכשיו, כשאבא הדליק את השיעור, חשבתי שאני כנראה אירדם תוך כדי הקשבה מכיוון שהייתי באמת עייף מהיום הארוך, אך אז שמעתי את הרב מילר שואל כזו שאלה טובה על פרשת השבוע, שזה גרם לי להקשיב לבסוף לכל השיחה.

אני לא יכול לומר שהבנתי ה-כל כי לפעמים הוא משתמש במילים גבוהות כאלה.. אבל הבנתי את הרעיון העיקרי.

הר' מילר ציטט פסוק מהפרשה שאומר שכאשר השם הוציא אותנו ממצרים, אחד מתחנות המסע היה מקום בשם "אילים". והתורה אומרת שהיו שניים עשר נחלים של מים שם, אחד לכל שבט. וכל שבט, כשרצה לשאוב מים הלך לזרם של השבט שלו במקום להתערבב עם שאר השבטים. ואנו רואים שהשם תכנן זאת בדרך זו - זה לא היה במקרה - שהיו שניים עשר זרמים נפרדים שם.

ומיד אחר כך, כאשר עם ישראל הגיע להר סיני, קרה אותו הדבר. התורה אומרת שמושה רבנו בנה שתיים עשרה מצבות. שניים עשר עמודים שונים בתחתית ההר בכדי שכל שבט יוכל להישאר בנפרד.

למה כל זה היה כל כך נצרך? הם היו אומה אחת, ביחד, במסע במדבר, למה שלא יהיה להם נחל אחד גדול ושם יתקבצו יחדיו? הם כלם הלכו לקבל יחד את התורה. האין זה הדבר המיוחד ביותר בעם ישראל - שאנו עם אחד, מאוחד?

ואז ענה הר' מילר. השם מלמד אותנו מסר חשוב מאד בכך שיצר שניים עשר נחלים נפרדים. השם אוהב את המגוון שבעם ישראל. זה כמו כשהולכים לחנות גלידה ורואים כל כך הרבה טעמים שונים, וציפויים. ויש תוספות של סוכריות, דובדבנים, שוקולד, גביעים שונים או כוסות פשוטים, גלידה רכה או קשה יותר.

זהו המגוון שיוצר בחנות הגלידה את כל החוויה!

וכך אצלנו, כל סוגי היהודים השונים, עם מנהגיהם השונים. צורת דיבור שונה, ביגוד שונה ואפילו חשיבה שונה - אך כלם יחד מסורים לעבוד את השם היחיד ומיוחד - עם כל השוני!

זהו הדבר שהופך אותנו לאומה המיוחדת ביותר בעולם! בגלל העובדה של "כאיש אחד בלב אחד", ועל אף שאנו כה שונים אחד מהשני, אנו כולנו ביחד - מסורים להשם ולתורתו!

ואם השם אוהב את הגיוון, זה אומר שגם אנו אמורים לאהוב את הגיוון שבעם ישראל. במקום לראות שוני, עלינו לראות מגוון טעמים ערבים שיוצרים את החוויה... ולא רק זאת, השוני נותן לנו הזדמנויות מעולות ללמוד דברים טובים מסוגים שונים של אנשים ובכך להיות עבדים טובים יותר להשם - כי לכלם יש דברים מיוחדים אותם ניתן לחקות.

וזו היתה התוכנית של השם מלכתחילה כשהוציאנו ממצרים להיות לו לעם".

וזה אחד הדברים המיוחדים שזכינו לראות גם בסיום הש"ס - כל סוגי היהודים על גווניהם, כלם על מעלותיהם השונות - מתקבצים ביחד לעבוד את השם!!!!!!
האין זה מדהים שמתוך כל הדיסקים שמפוזרים לאבא ברחבי הרכב, מצא משה חיים בדיוק את השיחה הזו?!!!

שבת שלום ומבורך!